

EGU pracuje w kilkunastu sekcjach:

- Magnetism, Paleomagnetism & Rock Physics (MS) – Magnetyzm, Paleomagnetyzm, Fizyka Skał
- Tectonics and Structural Geology (TS) – Tektonika i Geologia Strukturalna
- Soil System Sciences (SSS) – Nauki o Glebach
- Seismology (SM) – Sejsmologia
- Geodynamics (GD) – Geodynamika
- Geodesy (G) – Geodezja
- Hydrological Sciences (HS) – Nauki Hydrologiczne
- Ocean Sciences (OS) – Nauki Oceanograficzne
- Atmospheric Sciences (AS) – Nauki o Atmosferze
- Climate: Past, Present & Future (CL) – Klimat: w Przeszłości, Stan Obecny i Prognozy
- Solar-Terrestrial Sciences (ST) – Układ Ziemia-Słońce
- Planetary and Solar System Sciences (PS) – Słoneczny Układ Planetarny
- Biogeosciences (BG) – Nauki Geobiologiczne
- Nonlinear Processes in Geophysics – Procesy Nieliniowe w Geofizyce
- Natural Hazards – Naturalne Zagrożenia
- Geophysical Instrumentation – Instrumentoznawstwo Geofizyczne
- Cryospheric Sciences – Nauki Kriosferyczne
- Energy, Resources & the Environment – Energia, Zasoby i Środowisko

Bieżącą działalność EGU i jej politykę prowadzą:

- Programme Committee – Komitet Programowy
- Publications Committee – Komitet ds. Publikacji Naukowych
- Finance Committee – Komitet Finansowy
- Awards Committee – Komitet ds. Nagród i Wyróżnień
- Nominations Committee – Komitet ds. Nominacji
- Committee for Outreach Activities – Komitet ds. Łączności z Innymi Organizacjami
- Committee on Education – Komitet ds. Szkolenia i Edukacji
- Committee for Foreign Affairs – Komitet ds. Kontaktów z Zagranicą

Po ponad 30 latach działalności Europejskiego Towarzystwa Geofizycznego EGS (European Geophysical Society) i około 25 latach aktywności Europejskiej Unii Nauk o Ziemi EUG (European Union of Geosciences) obie organizacje połączyły się i utworzyły European Geosciences Union (EGU), której tłumaczenie na język polski można również przyjąć jako Europejska Unia Nauk o Ziemi.

Decyzję o połączeniu i powołaniu EGU podpisano 7 września 2002 roku. Na mocy tego dokumentu od 1 stycznia 2004 r. organizacja ta realizuje program swoich poprzedniczek – badania Ziemi, badania satelitarne i planetarne – wiążąc i integrując środowiska naukowe geofizyków, geologów i geodetów. Obecnym prezydentem prężnie zorganizowanej EGU (ramki obok) jest prof. Peter Fabian (Niemcy), zaś sekretarzem naukowym (*executive secretary*) dr Arne Richter (Niemcy). Jako główny cel EGU stawia sobie kontynuację organizacji corocznych Zgromadzeń Ogólnych i wydawanie naukowych publikacji periodycznych, a także nagradzanie wybitnych osiągnięć naukowych w dziedzinie badań Ziemi.

Pierwsze Zgromadzenie Ogólne Europejskiej Unii Nauk o Ziemi (1st General Assembly of the European Geosciences Union) odbyło się w kwietniu w Nicei i zgromadziło blisko 6000 uczestników. Sprawnie zorganizowana impreza obejmowała kilkaset sympozjów przygotowywanych przez poszczególne sekcje Unii. Sekcja Geodezji zorganizowała

Środkowe: Olbrzymia bryła „bunkra” „Acropolis” w Nicei

Dolne: Obszerna sala posterowa, w której każdego dnia prezentowano około 500-600 nowych plakatów ilustrujących wyniki poszczególnych ośrodków

11 sympozjów, a ich tematyka dotyczyła najważniejszych aspektów działalności ośrodków geodezyjnych w Europie. Sympozjum G11 „Geodetic and geodynamic programmes of the Central European Initiative CEI” [organizowane corocznie od 1997 roku przez prof. Janusza Śledzińskiego – red.] należy do największych

EGU wydaje periodyki:

- Newsletter of the EGGS
- Advances in Geosciences
- Annales Geophysicae
- Atmospheric Chemistry and Physics
- Hydrology and Earth System Sciences
- Natural Hazards and Earth System Sciences
- Nonlinear Processes in Geophysics
- Stephan Mueller Special Publication Series

w Unii. W tym roku obejmowało 3 sesje referatowe i dwie obszerne sesje posterowe. Przedstawiono na nich 55 prac, których autorami było 102 naukowców z 14 krajów europejskich. Należy zaznaczyć, że znaczna część prezentacji tradycyjnie przygotowywana jest przez polskie ośrodki naukowe (Centrum Badań Kosmicznych, Politechnikę Warszawską, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Akademię Rolniczą we Wrocławiu, Instytut Geodezji i Kartografii, Wyższą Szkołę Oficerską Sił Powietrznych w Dęblinie, Akademię Marynarki Wojennej w Gdyni, Wyższą Szkołę Morską w Szczecinie). Obszerne sprawozdanie i teksty wystąpień prezentowanych na sympozjum G11 zostaną opublikowane w serii wydawniczej *Reports on Geodesy* No. 2(69), 2004 Instytutu Geodezji Wyższej i Astronomii Geodezyjnej Politechniki Warszawskiej.

Choć tak duże imprezy nie są dobrym miejscem do prowadzenia dyskusji naukowych (ze względu na limity czasowe), to dają one znakomity przegląd działalności różnych środowisk, nie tylko geodetów, lecz również geofizyków oraz geologów, i to w wielu ośrodkach naukowych Europy (np. w Padwie, Poczdamie, Grazu, Monachium, Trieście, Penc, Pecnym, Ljublanie, Lwowie, Bratysławie czy Atenach). Przyczynia się to do integrowania środowisk naukowych na naszym kontynencie, szczególnie ostatnio – po powiększeniu Unii Europejskiej, i pomaga w nawiązaniu lub rozszerzeniu istniejącej współpracy. Drugie Zgromadzenie Ogólne Europejskiej Unii Nauk o Ziemi odbędzie się w Wiedniu pod koniec kwietnia przyszłego roku. Termin nadsyłania skrótów referatów upływa 10 stycznia 2005 roku. Więcej informacji na temat Zgromadzeń Ogólnych EGS/EGU można znaleźć na stronach internetowych www.copernicus.org.

Tekst i zdjęcia Janusz Śledziński

CORINE Land Cover w Polsce

W siedzibie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Warszawie 19maja odbyło się seminarium na temat realizacji projektu CORINE Land Cover 2000 i wykorzystania bazy danych CORINE Land Cover 1990 w Polsce, które zgromadziło liczne grono przedstawicieli wielu dyscyplin naukowych i instytucji zainteresowanych wynikami obu tych projektów.

Zastępca dyrektora Departamentu Monitoringu GIOŚ Lucyna Dygas-Ciołkowska przedstawiła projekt CLC 2000 jako element współpracy z Europejską Agencją Środowiska (EEA). Zamawiającym i zarazem koordynatorem CLC 2000 w kraju był Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, a głównym wykonawcą – Instytut Geodezji i Kartografii. Współfinansującymi byli: EEA (która w tym przypadku działa w imieniu Komisji Europejskiej) i ze strony Polski Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz IGIK (dla przypomnienia: projekt CLC 1990 był realizowany z funduszy PHARE). Głównym celem projektu była aktualizacja bazy CORINE Land Cover z roku 1990 oraz pokazanie zmian w pokryciu terenu pomiędzy latami 1990 i 2000. Jego realizację rozpoczęto w listopadzie 2002 r., a zakończenie jest planowane na czerwiec br. Podstawowe cechy opracowania: skala 1:100 000, tylko elementy powierzchniowe, minimalna powierzchnia 25 ha, dokładność określania zmian powierzchni 5 ha, hierarchiczna legenda jednolita dla całej Europy z 44 wydzieleniami na poziomie krajowym (z tego w Polsce – 31). Baza będzie udostępniana powszechnie i bez ograniczeń dla celów niekomercyjnych.

Powiązania CLC z innymi projektami UE (GMES i INSPIRE) omówił Andrzej Jagusiewicz, dyrektor Departamentu Monitoringu GIOŚ. Natomiast dr Elżbieta Bielecka z IGIK scharakteryzowała wstępne wyniki realizacji CLC 2000 w Polsce. Informacje o pokryciu terenu uzyskano w wyniku wizualnej interpretacji obrazów satelitarnych pochodzących z Landsata 5 (1990) i Landsata 7 (2000). Polskę obejmuje 28 scen satelitarnych. W efekcie obu projektów powstały 3 bazy danych wektorowych: CLC 90, CLC 2000 i CLC Changes (różnice pomiędzy rokiem 1990 a 2000). Są one w formie jednolitej, nie w podziale arkuszowym, w układzie 1992 i w formacie eksportowym ArcInfo. Wstępnie ustalono, że zmiany objęły zaledwie niecały 1% powierzchni kraju (w kategoriach wymienionych w legendzie). Zaprezentowano także zastosowania CLC 1990 w praktyce: w Mazowieckim SIP, Bazie Danych Ogólnogeograficznych GUGiK, dla potrzeb zarządzania regionem na przykładzie woj. małopolskiego, a także do wyznaczania obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania. Baza wykorzystywana jest również w edukacji i projektach naukowych – w głoźnawstwie i ochronie bioróżnorodności.

AW

Istnieje jeszcze możliwość zgłoszenia uczestnictwa w organizowanej w Warszawie w dniach 23-25 czerwca 2004 r. w hotelu Sheraton

10. Konferencji Komisji Europejskiej nt. „Europejska Infrastruktura Danych Przestrzennych – stan osiągnięty”

Jest to coroczna konferencja międzynarodowa organizowana przez Komisję Europejską, a jej tematyka dotyczy aktualnych programów i projektów związanych z szeroko pojętą informacją przestrzenną i systemami GIS. Organizatorami konferencji są: Wspólnotowe Centrum Badawcze Komisji Europejskiej (Ispra, Włochy), Instytut Geodezji i Kartografii oraz Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa w Warszawie. Na konferencję, która odbywać się będzie w języku angielskim, zgłoszono ponad 120 opracowań, z których około 60 zostało zakwalifikowanych do sesji referatowych, a część do sesji posterowych. Honorowy patronat nad imprezą objęli: minister infrastruktury, minister nauki i informatyzacji, marszałek województwa mazowieckiego oraz prezydent Warszawy. Zgłoszenia uczestnictwa przyjmowane są wyłącznie drogą elektroniczną w systemie *on-line*. Szczegóły dotyczące rejestracji i zakwaterowania uczestników oraz program konferencji na stronie: www.ec-gis.org/Workshops/10ec-gis.